

ved at ophøre, begynder den frie Import af Majs at faa Betydning, og det er højst naturligt, thi ingen privat Importør tør udsætte sig for at indføre Majs i større Udstrækning, naar der ved Siden af det eksisterede en Statsinstitution, som sætter Priserne, uden at Importørerne har Sikkerhed for, hvilke Principper der følges. Enten maa der være det ene eller det andet.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at Landbruget kunde have faaet Majs 8 Mill. Kr. billigere, hvis ikke Landbrugsministerens Politik havde hindret dette. Maa jeg derom have Lov at sige, at den nuværende Landbrugsminister den Gang slet ikke blev spurgt; det var det ærede Medlem Hr. Rode, der som Indenrigsminister — og jeg haaber, at det ærede Medlem ikke i den Henseende vil løbe fra sit Ansvar — sammen med Rigsdagens Afviklingsudvalg vedtog den Indstilling, som baade Centralkontorets Bestyrelse og Majsnet havde afgivet om, at Majsen skulde sælges til Dagspris, og at Skibsfartens Bidrag skulde gaa ind i Statskassen. Den eneste af de Mænd, med hvem det ærede Medlem Hr. Rode den Gang forhandlede, der var imod denne Ordning, og som krævede billigere Majs til Landbruget, det var, saa vidt jeg ved, det ærede Medlem af dette Ting Hr. Aksel Jensen, der forleden Dag udtalte sig om hele dette Spørgsmaal paa en Maade, som jeg fuldt ud kan give min Tilslutning. Min Mening om Spørgsmaalet havde det ærede Medlem Hr. Rode som Indenrigsminister slet ikke Brug for, jeg blev slet ikke spurgt. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han ikke spurgte mig, for det havde han ingen Forpligtelse til. Men det forekommer mig, at naar han ikke spurgte mig, og jeg ikke havde Lejlighed til at udtale mig, saa vilde det ogsaa være rigtigere, om det ærede Medlem nu holdt op med denne Talen om, at det var mig, der var Skyld i, at denne Ordning blev truffet, at der skulde sælges til Dagspris. Dersom det ærede Medlem som Minister, den Gang Centralkontoret blev oprettet, og da denne Ordning blev truffet, havde spurgt mig, saa havde jeg — det kan jeg forsikre det ærede Medlem — aldrig tilraadet det Sammensurium af Statsdrift og privat Geschäft, som denne Centralkontors-Ordning er et

Udtryk for. Jeg kan forstaa, at Folk med socialdemokratisk Opfattelse kan være af den Formening, at det er rigtigt, at Staten overtager en saa vigtig økonomisk Funktion, som Importen af Korn og Foderstoffer er for vort Land. Men hvis man har den Opfattelse og tør tage Ansvar for at føre den ud i Livet — jeg turde aldrig være med dertil —, saa maa man ogsaa gøre det helt og fuldt, saa maa Staten tage Importen i sin Haand og gøre det ved Embedsmænd, sagkyndige Embedsmænd naturligvis. Men at gøre det paa den Maade som sket her maa jeg anse for at være det mest uheldige, der kan foretages i den Henseende. Det er ikke noget, der er ukendt i Udlandet; det er en af de mange skadelige Urter, der er vokset frem i Krigens Spor, at der rundt om i Landene er opstaaet den Slags Kombinationer af Statsdrift og monopoliseret Privathandel. Jeg tror at turde udtale, at det saa at sige i alle Tilfælde har vist sig i høj Grad økonomisk uheldigt, og det har ogsaa i andre Lande — efter alt, hvad der foreligger — ført med sig en Demoralisation, som jeg dog tror at turde sige, vi har været forskaandede for her i Landet; jeg haaber heller ikke, vi maa faa noget saadant at se, naar vi ikke bliver hængende for længe i en Sammenblanding af denne Art.

Jeg maa have Lov til at sige, at jeg har ikke kritiseret de Mænd, der sidder i Centralkontorets Bestyrelse. Der er købt uheldigt, og der er til ingen Nytte tabt mange Millioner ved disse Indkøb, men det er ikke disse Mænds Skyld, og jeg bebrejder dem det ikke. Det er Systemets Skyld, og derfor glæder jeg mig til, at vi nu snart kan blive færdige med dette Centralindkøb, og at vi paa dette Omraade snart kan naa til fuld Afvikling af uheldige Krigsforanstaltninger.

Det ærede Medlem Hr. Rode fortsætter med at betegne de Penge, som findes i Centralkontorets Kasse, som Overskud af Centralkontorets Virksomhed og benægter rent ud, at det er Skibsfartens Bidrag. Da jeg ikke antager, at det ærede Medlem med sin gode Villie vil give Tinget forkert Underretning, er der ingen anden Forklaring paa denne fuldkomne hasarderede Paastand, end at det ærede Med-